

УДК 781.972:37.09 (477.86)

**МУЗИЧНЕ КРАЄЗНАВСТВО
ПРИКАРПАТТЯ ЯК СПЕЦІАЛЬНИЙ
НАВЧАЛЬНИЙ КУРС: ДО
ПОСТАНОВКИ ПРОБЛЕМИ**

Г.В. Карась

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Стаття присвячена новому спеціальному курсу «Музичне краєзнавство Прикарпаття». Обґрунтовано актуальність, доцільність введення його у навчальну програму вищих навчальних закладів, а також мету та основні завдання курсу. Особлива увага присвячена методичному аспекту програми: тематичним блокам та їх змістовому наповненню.

Ключові слова: музичне краєзнавство, спеціальний курс, музична культура, освіта, Прикарпаття.

У сучасному українському мистецтвознавстві намітилась позитивна тенденція аналізу культуротворчих процесів в регіонах країни. Регіоналістика стає одним із пріоритетних напрямків наукових досліджень, оскільки дає можливість більш глибоко осягнути як історію, так і сьогодення культури окремих територій України. Однією із її складових є музична регіоналістика або *музичне краєзнавство*, яке трактується як вивчення музичної культури регіону, місцевості, області, міста, місцевості тощо з метою виявлення її специфіки та закономірностей утворення, функціонування і розвитку. Музичне краєзнавство розглядаємо в двох аспектах: як напрямок наукових мистецтвознавчих досліджень і як навчальну дисципліну у вищому навчальному закладі. Оскільки одним із актуальних завдань сучасної національної вищої школи є залучення її вихованців до вивчення культурного надбання українського народу, то введення до навчальних планів спецкурсу *музичне краєзнавство Прикарпаття* слугуватиме його реалізації.

Актуалізація регіонального аспекту музичного виховання особистості викликана необхідністю реалізації державно-нормативних освітніх документів, зокрема сучасної Концепції художньо-естетичного виховання учнів у загальноосвітніх навчальних закладах України, розробленої лабораторією естетичного виховання Інституту виховання АПН України (керівник Л. М. Масол) [11] та державного стандарту [5] на підставі Указу Президента України «Про заходи щодо підтримки краєзнавчого руху в Україні» [19] та Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Програми розвитку краєзнавства на період до 2010 року», де, зокрема, зазначається: «Розширення меж варіативного компонента загальної мистецької освіти дає змогу педагогічним колективам максимально використовувати етнолокальні культурно-мистецькі особливості, активно застосовувати краєзнавчий підхід до викладання мистецьких дисциплін» [17]. Такий підхід вимагає також висвітлення всіх змістових ліній художньо-естетичної освіти з позицій громадянина України, а не стороннього спостерігача. Указом Президента України Міністерству освіти і науки України доручено «забезпечити розроблення та включення до навчальних планів і програм загальноосвітніх, позашкільних, професійно-технічних та вищих навчальних закладів тем з краєзнавства з урахуванням специфіки регіонів України» [19].

Одним з них є Прикарпаття – історично, географічно і соціально обумовлений культурний феномен. Його музичну культуру досліджують сучасні науковці: Л. Кияновська [9], М. Черепанин [29], О. Баран [1], З. Валіхновська [2], Ю. Волощук [3], О. Граб [4], Р. Дудик [6], Ж. Зваричук [7], Г. Карась [8], Б. Кіндратюк [10], Н. Костюк [12], Н. Кушлик [13], Л. Мороз [14], О. Осадця [15], Л. Пасічник [16], О. Поясик [18], Л. Проців [20], Л. Романюк [21], І. Таран [22–24], Н. Толошняк [26–28], Ю.

Яремко [30] та ін. Сьогодні накопичено значний краєзнавчий та архівний матеріал, який засвідчує, що з Прикарпаття пов'язане життя і діяльність багатьох митців – композиторів, музикознавців, етнографів, музикантів, співаків і виконавців. Проте, він не узагальнений і не введений до навчального процесу.

Доцільність започаткування даного спецкурсу обумовлюється потребою ознайомлення студентів із музичною культурою краю. Вивчення історії української музики, хорової літератури, культурології та інших мистецтвознавчих дисциплін має на меті сформувати у студентів цілісну картину українського музично-культурного простору. Проте, вона не може бути повноцінною без великого пласта надбань у царині музичної культури Прикарпаття. Це продукт, готовий для дидактичного використання в усіх навчальних предметах музично-теоретичної і практичної підготовки студента, ось чому матеріали музичного краєзнавства необхідно інтегрувати з навчальними дисциплінами фахового циклу. До того ж минуле і сучасне музичної культури карпатського регіону містить у собі потужний потенціал національно-патріотичного виховання студентів. Введення спецкурсу *музичне краєзнавство* викликатиме неабиякий інтерес до мистецтва рідного краю, дозволить забезпечити духовну єдність поколінь, розвиватиме почуття гордості, відповідальності; відбуватиметься активне збагачення студентів необхідною інформацією в галузі музичного мистецтва, що допомагає забезпечити їхню належну художньо-естетичну компетентність та виховувати національно свідомого патріота своєї Батьківщини. А ще воно відповідатиме одному з головних принципів реформування сфери освіти – її гуманізації.

Мета спецкурсу: висвітлити якомога повнішу картину музичної культури Прикарпаття на основі аналізу архівних, історичних, музичних джерел і періодичних

видань; у процесі теоретичної та практичної краєзнавчо-пошукової діяльності виховувати у студентів ціннісне ставлення до дійсності та мистецтва, поглиблювати їх художню свідомість, естетичний досвід та компетентність, розвивати у студентів здатність до самореалізації та потребу в духовному самовдосконаленні.

Загальна мета спецкурсу конкретизується в *основних завданнях*, що інтегрують навчальні, розвивальні й виховні аспекти, як-то: відтворення процесу еволюції музичної культури Прикарпаття та встановлення її періодизації; подальше поглиблення, узагальнення та систематизація уявлень про сутність, види та жанри мистецтва, особливості його художньо-образної мови, художньо-естетичних понять і категорій на прикладі музичної культури Прикарпаття; розкриття специфіки музичного життя краю; висвітлення основних форм музичного виконавства; ознайомлення студентів із творчістю композиторів Прикарпаття; визначення місця музичної культури краю у розвитку української музичної культури в історичному та загальнокультурному контексті; розширення і збагачення художньо-естетичного та емоційного досвіду, опанування дослідницьких умінь у практичній краєзнавчо-пошуковій діяльності; формування художньої компетентності – здатності керуватися набутими художніми знаннями та вміннями, готовності використовувати отриманий досвід у самостійній діяльності згідно з універсальними загальнолюдськими естетичними цінностями та власними духовно-світоглядними позиціями; формування навичок художньої самоосвіти, краєзнавчо-пошукової та культурно-просвітницької діяльності; розвиток загальних і художніх здібностей, теоретичного та художньо-образного мислення; виховання у студентів патріотичних почуттів, естетичного сприйняття дійсності та особистісно-ціннісного ставлення до мистецтва, розуміння його зв'язків з при-

родним і культурним середовищем, життєдіяльністю людини, сучасною технікою та засобами масової інформації; виховання художніх інтересів, смаків, ідеалів, потреб у художньо-творчій самореалізації та художньо-естетичному самовдосконаленні відповідно до індивідуальних можливостей і професійних уподобань.

Оскільки *музичне краєзнавство* базується на досягненнях наукового українознавства як широкої області міждисциплінарних досліджень, то методологічною основою навчальної дисципліни слугуватимуть теоретичні напрацювання з історії української музики, культурології, фольклористики, етноорганології, культурології.

Джерельна база спецкурсу: дисертаційні дослідження, магістерські та бакалаврські роботи студентів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, присвячені музичній культурі Прикарпаття та Східної Галичини; науково-методичні матеріали викладачів та вчителів освітніх установ краю; документи та матеріали фондів Івано-Франківського державного обласного архіву, музеїв області, в т. ч. музичних навчальних закладів; матеріали (друковані, відео та звукозаписи) про сучасні музичні колективи (дитячі й дорослі, хорові, вокальні та інструментальні), композиторів, поетів, тобто всіх причетних до створення музичного культурного простору на Прикарпатті.

Прогнозований результат. Як наслідок цілеспрямованої музично-краєзнавчої роботи, студенти набувають художньо-естетичної компетентності, досвіду пошукової діяльності, усвідомлюють власні інтереси та здібності, які сприятимуть особистісному та професійному самовизначенню, реалізації своїх творчих можливостей, вихованню характерних властивостей і рис творчої особистості, а саме: патріотичних почуттів, які починаються з любові до малої батьківщини, інтересу до її історії,

культури, мистецтва та традицій, з гордості та пошани до славнозвісних земляків; широта загального та художньо-естетичного кругозору; гнучкості та різноманітності оцінювання подій і явищ у категоріях минулого, сучасного і майбутнього (на протипагу ситуативному «чорно-білому» мисленню); готовності сприйняти нову художню інформацію, ґрунтуючись на кращих зразках мистецтва рідного краю (на протипагу догматичним медіа стандартам і власним егоцентричним уподобанням).

Методичний аспект програми. Програма спецкурсу розрахована на два семестри (52 години) для студентів IV курсу спеціальностей «Музична педагогіка і виховання» (6.020200) та «Музичне мистецтво» (спеціалізація «диригування») (7.020205), побудована за лінійним принципом, зміст її структурується за чотирма розділами: I – Розвиток музичної культури Прикарпаття XIX –XX ст.; II – Музична регіоналістика Прикарпаття; III – Таланти мого краю; IV – Сучасна музична культура регіону та перспективи її розвитку.

У першому розділі «**Розвиток музичної культури Прикарпаття XIX –XX ст.**» передбачено наступні теми: *загальна характеристика музичної культури краю; методика краєзнавчо-пошукової роботи* (записи спогадів сучасників і діячів музичного мистецтва, робота з архівними матеріалами та бібліотечними фондами, ознайомлення з особливостями етнографічної роботи, методика збору та фіксації матеріалів про сучасних митців, наукові вимоги до оформлення пошукових матеріалів); *музичний фольклор* (особливості музичного фольклору Прикарпаття, збирачі музичного фольклору краю: О. Кольберг, П. Бажанський, І. Франко, В. Гнатюк, М. Павлик, Ф. Колесса, Г. Хоткевич, В. Шухевич, В. Верховинець, В. Качкан, М. Савчук, М. Паньків); *церковний спів та духовна музика* (особливості церковного пісенства на Прикарпатті; дяківські школи;

фестини духовної музики; Літургійна та паралітургійна творчість Д. Січинського, О. Козаренка, І. Легкого, І. Фіцаловича); музично-театральне мистецтво; музичне мистецтво в музеях Прикарпаття.

У другому – «Музична регіоналістика Прикарпаття» розглядаються музично-етнографічні райони Прикарпаття (Бойківщина, Гуцульщина, Покуття, Опілля) та особливості музичного життя районів області, окремих сіл, музичний інструментарій.

Третій розділ «Таланти мого краю» знайомить студентів із творчістю відомих композиторів (Д. Січинського, Б. Кудрика, А. Кос-Анатольського, О. Козаренка, Б. Шиптура, Д. Циганкова, Б. Юрківа, І. Фіцаловича, В. Маника, М. Білана, В. Пашенка, М. Гринишина, М. Магдія, В. Їжака, І. Легкого, Б. Дерев'янка, Я. Крушельницького, Р. Долчука, А. Басової, В. Домшинського, В. Яцолі); виконавців (співаків – М. Голинського, І. Маланюк, М. Стеф'юк, В. Луцвіа, Ю. Сливоцького, М. Кривеня, В. Піруса, Л. Клопотовської; диригентів – Є. Вахняка, Ю. Гнатюка, Р. Ставничого, Б. Катамая, В. Їжака, О. Ничай; піаністів – Т. Кальмучин, Ю. Новодворського; скрипалів – П. Терпелюка, С. Орла, М. Біланюка), поетів-піснярів (С. Пушика, Р. Юзві, Н. Стефурак, Я. Ткачівського). Тут розглядається діяльність обласного відділення Національної Спілки композиторів України.

Четвертий розділ «Сучасна музична культура регіону та перспективи її розвитку» представляє сучасні музичні колективи (хорові – муніципальний хор «Галицькі передзвони», хор мистецького об'єднання «Елегія», аматорські хорові колективи; ансамблі пісні і танцю – Гуцульський академічний ансамбль пісні і танцю, «Карпати»; інструментальні – симфонічний оркестр обласної філармонії, муніципальний естрадно-симфонічний оркестр м. Івано-Франківська); молодіжну субкультуру (рок, джаз, естрада – Б. Сташків, М. Попелюк, Б. Кучер, Т. Житин-

ський, поп – Таня Ліберман, авторська пісня – З. Слободян, Л. Боднар, О. Семчук, Л. Соболевська, С. Гричко, тощо); регіональні фестивалі і конкурси (Міжнародний конкурс хорової музики «Передзвін»; Всеукраїнський конкурс хорової музики ім. Д. Січинського, Всеукраїнський конкурс молодих виконавців імені Ірини Маланюк, фестиваль етнічної музики «Шешори»); заклади культури Прикарпаття (Івано-Франківська обласна філармонія та її колективи; Івано-Франківський обласний музично-драматичний театр ім. І. Франка; народні доми, будинки культури, центри культури); музичну освіту області (Інститут мистецтв Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника, Івано-Франківське державне музичне училище імені Дениса Січинського, Калуський коледж культури, дитячі музичні школи області); медіакультуру краю (музичні передачі обласного радіо, обласного ТБ «Галичина»); мій внесок у музичну культуру Прикарпаття (соціологічні методики діагностики музичних уподобань студентської молоді; адреси музичної допомоги – телефони, телефакси, електронна пошта, адреси закладів культури, звукорежисерів та аранжувальників).

Методика викладання спецкурсу передбачає проведення наступних основних форм роботи – лекції, практичні заняття, самостійна робота, підготовка рефератів, аналіз музичних творів, екскурсії (у музеї, місця регіону, пов'язані із життям і творчістю відомих музичних діячів), культпоходи та відвідування концертів з наступних їх обговоренням, фольклорна практика, збір фольклорного матеріалу, соціологічні методи діагностики музичних уподобань студентської молоді, наукові конференції, круглі столи, мультимедійні презентації, написання статей до місцевої преси, рефератів, дипломних та магістерських робіт.

Вивчення курсу передбачає активну пошукову діяльність студентів. Основни-

ми психологічними факторами, що спонукають їх до активності в краєзнавчій роботі, є пізнавальний інтерес, творчий та ігровий характер проведення занять, змагання, емоційно-позитивна атмосфера у студентському колективі, спілкування викладач – студент, а також міжособистісні стосунки.

Активна пізнавальна позиція студентів залежить від педагогічного інструментарію викладача, а саме: інноваційних і креативних технологій, інтерактивних і групових методів та форм краєзнавчої роботи тощо. Так, технології моделювання науково-краєзнавчого дослідження ґрунтуються на таких положеннях: процес навчання гармонійно узгоджується з процесом співпраці студентів та викладача, коли студент працює, а педагог спрямовує та організовує його роботу; перевага надається дослідницьким комунікативно-діалогічним та моделюючим формам роботи, проблемному викладу матеріалу; основою навчання стає не засвоєння певної суми знань, а розвиток особистості та опанування продуктивних засобів діяльності; максимально використовується особистий досвід студента; зміст емпіричної краєзнавчої роботи поступово набуває науково-теоретичного характеру; домінує позитивне емоційне тло навчально-виховного процесу; визнається існування «відкритих проблем» (тих, які наукою ще не вирішені).

Суттєві переваги дослідницьких краєзнавчих занять над традиційними: студент самостійно оволодіває основними поняттями та ідеями, а не отримує їх у готовому вигляді від викладача; педагог не викладає, а створює такі ситуації, за яких студентам надається можливість самим ознайомитися з фактами, уявленнями, поняттями і самостійно знаходити їхній зв'язок із сучасним життям, бачити актуальність поставленої проблеми; викладач подає інформацію, що містить протиріччя, залучає альтернативні точки зору, незаверше-

ні пояснення, сумніви щодо достовірності висновків з метою спільного пошуку невирішених проблем; студенти піддають сумніву уявлення, висунуті ідеї, включають до пошуку альтернативні інтерпретації, які вони самостійно формулюють, обґрунтовують і висловлюють; студенти самі обирають спосіб роботи з краєзнавчим матеріалом, не очікуючи вказівок викладача; краєзнавчий матеріал змушує їх висувати ідеї, альтернативні тим, які вони вивчали в курсах історії, літератури, музичного мистецтва; кожен студент самостійно вивчає, описує та інтерпретує краєзнавчий матеріал, керуючись консультаціями, порадами та рекомендаціями викладача.

Отже, введення нового спеціального курсу «Музичне краєзнавство Прикарпаття» у навчальну програму вищих навчальних закладів є актуальним і доцільним, він урізноманітнить навчально-виховний процес, слугуватиме справі розбудови національної музичної культури.

Література

1. Баран О. Культура і побут української сільської інтелігенції Галичини (кінець XIX – 1939 р.) : Автореф. дис... канд. істор. наук: 07.00.05 / О.Я. Баран; Прикарп. нац. ун-т ім. В. Стефаника. – Івано-Франківськ, 2007. – 19 с.
2. Валіхновська З. Музично-церковна освіта Галичини австрійської доби (1772–1918): Автореф. дис... канд. мист-ва : 26.00.01 / З.О. Валіхновська. – Львів: Львів. нац. муз. академія ім. М. Лисенка, 2009. – 15 с.
3. Волощук Ю. Скрипкова культура Галичини 1848–1939 років: Автореф. дис... канд. мист-ва : 17.00.01 / Ю.І. Волощук; Київ нац. ун-т культури і мистецтв. – К., 1999. – 19 с.
4. Граб О. Літературно-мистецьке життя Галичини кінця XIX – першої третини XX століття у контексті трансформації національної свідомості: Автореф. дис... канд. мист-ва: 17.00.01 / О.В. Граб; ДАКККіМ, Київ, 2005. – 21 с.
5. Державний стандарт початкової загальної освіти : Постанова Кабінету Міністрів України від 16.11.2000 р., № 1717 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi? page=2&nreg=1717->

2000-%EF.

6. Дудик Р. Хорова культура Прикарпаття кінця XIX – першої третини XX століття: Автореф. дис... канд. мист-ва: 17.00.03 / Р.В. Дудик; НМАУ ім. П. Чайковського. – К., 2000. – 18 с.

7. Зваричук Ж. Богослужбове хорове виконавство Галичини XIX століття: Автореф. дис...канд. мист-ва : 17.00.03. – музичне мистецтво / Ж.Й. Зваричук; Ін-т мистецт., фольклор. та етнол. ім. М.Т. Рильського НАН України. – К., 2009. – 19 с.

8. Карась Г. Івано-Франківськ: культурно-мистецька хроніка Незалежності / Г. Карась. – Івано-Франківськ : Нова зоря, 2001. – 289 с.

9. Кияновська Л. Галицька музична культура XIX – XX ст.: Навч. посібник / Л. Кияновська. – Чернівці: Книги–XXI, 2007. – 424 с.

10. Кіндратюк Б. Нариси музичного мистецтва Галицько-Волинського князівства / Б. Кіндратюк. – Львів: Ін-т українозн. ім. І. Крип'якевича НАН України, 2001. – 144 с.

11. Концепція художньо-естетичного виховання учнів у загальноосвітніх навчальних закладах та Комплексна програма художньо-естетичного виховання у загальноосвітніх та позашкільних навчальних закладах : Наказ МОН та АПН України від 25.02.2004 р., № 151/11 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lawua.info/bdata2/ ukr2571/index.htm>

12. Костюк Н. Музична культура Західної України 20–30-х років XX століття: ідеї поступу і розвиток національних традицій: Автореф. дис... канд. мист-ва: 17.00.01 / Н.О. Костюк / КНУКіМ. – К., 1998. – 23 с.

13. Кушлик Н. Музично-просвітницька діяльність о. Порфирія Бажанського в контексті соціокультурної практики греко-католицького духовенства Галичини в XIX – початку XX століття : Автореф. дис.... канд. мист-ва : 17.00.01 / Н.І. Кушлик; ЛДМА ім. М. Лисенка. – Львів, 2007. – 23 с.

14. Мороз Л. Диригентсько-хорове мистецтво Галичини другої половини XIX – першої третини XX століття : Автореф. дис... канд. мист-ва : 17.00.01 / Л.В. Мороз; ДАКККіМ. – К., 2003. – 19 с.

15. Осадця О. Українська нотовидавнича справа у Галичині, Буковині, на Закарпатті та на еміграції XIX – першої половини XX століть: Дис. ...канд. мист-ва: 17.00.02 / О.П. Осадця; ЛДМА ім. М. Лисенка. – Львів, 2005. – 195 с.

16. Пасічник Л. Академічне народно-інструментальне ансамблеве мистецтво України XX ст.: історико-виконавський аспект: Автореф. дис... канд. мист-ва: 17.00.03 / ЛДМА ім. М. Лисенка / Л.М. Пасічник – Львів, 2007. – 17 с.

17. Постанова КМУ «Про затвердження Програми розвитку краєзнавства на період до 2010 року» від 10 червня 2002 р. № 789. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=789-2002-%EF>.

18. Поясик О. Музична освіта та виховання учнів і молоді Галичини (20–30-ті рр. XX ст.): Монографія / О. Поясик. – ВДВ ЦІТ Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2008. – 159 с.

19. Про заходи щодо підтримки краєзнавчого руху в Україні: Указ Президента України від 23 січня 2001 р., № 35/2001 [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/667.html>

20. Проців Л. Розвиток музично-педагогічної думки в Галичині (кінець XIX – перша половина XX століття): Автореф. дис... канд. пед. наук: 13.00.01 / Ін-т педагогіки АПН України / Л.З. Проців. – К., 2000. – 20 с.

21. Романюк Л. Музичне життя Станіславова другої половини XIX – першої третини XX століття: Дис... канд. мист-ва: 17.00.01 / Л.Б. Романюк; Прикарпатський національний ун-т ім. Василя Стефаника. – Івано-Франківськ, 2007. – 247 с.

22. Таран І. Генеза піаністичної освіти Коломиї / І. Таран // Вісник ПНУ, Мистецтвознавство. – Івано-Франківськ: ВДВ ЦІТ, 2007. – Вип. X–XI. – С. 117–122.

23. Таран І. З музичного життя Станіславова від початку століття до 1939 року / І. Таран // Музика Галичини. – Львів: Сполом, 1999. – Т. II / [Ред.-упор. Ю. Ясіновський]. – С. 164–170.

24. Таран І. Осип Залеський та Галя Лагодинська-Залеська у контексті музичної культури Галичини першої половини XX століття / І. Таран // Вісник ПНУ, Мистецтвознавство. 2004. – Вип. VI. – С. 63.

25. Толошняк Н. Борис Кудрик у контексті Галицької музичної культури / Н. Толошняк // *Musica Galicana*. – Rzeszów: Wydawnictwo Wyższej szkoły pedagogicznej, 1999. – Т. III. – С. 267–274.

26. Толошник Н. Мистецько-просвітницька та освітня діяльність «Коломийського Бояна» у розвої хорového мистецтва Галичини кінця ХІХ – першої третини ХХ століття (до 110 річницї з дня заснування) / Н. Толошник // Наук. зап. Терн. нац. пед. ун-ту ім. В. Гнатюка та Нац. муз. акад. України ім. П. І. Чайковського. Серія : Мистецтвознавство. – 2006. – № 2 (17). – С. 67–74.

27. Толошник Н. Роман Ставничий – провідний диригент музично-хорового товариства «Коломийський Боян» / Н. Толошник // Вісник ПНУ, Мистецтвознавство. – Івано-Франківськ : Плай, 2001. – Вип. ІІІ. – С. 180–187.

28. Толошник Н. Система музичної освіти в навчально-виховних закладах «Рідної школи» / Наталія Толошник // Музика Галичини. / [Ред.-упор. Ю. Ясіновський]. – Львів : Сполом, 1999. – Том ІІ – С. 171–180.

29. Черепанин М. Музична культура Галичини (друга половина ХІХ – перша половина ХХ ст.) : монографія / М. Черепанин. – К. : Вежа, 1997. – 328 с.

30. Яремко Б. Роль виконавства у формуванні музичної традиції (на матеріалі української сопілкової музики Прикарпаття): Автореф. дис.... канд. мист-ва: / 17.00.02 / Б.І. Яремко; Київ. держ. консерваторія ім. П. І. Чайковського. – К., 1994. – 19 с.

Karas G.W. MUSIC REGIONAL STUDIES OF THE PRECARPATHIAN REGION AS A SPECIAL COURSE: FOR PRESENTING THE PROBLEM. *The article is devoted to the new special course «Music Regional Studies of the Precarpathian Region». The topicality, expediency of its introduction into the curriculum of higher education institutions as well as the purpose and main tasks of the course are substantiated. Special attention is paid to methodological aspects of the syllabus: its thematic blocks and their meaning content.*

Keywords: music regional studies, special courses, musical culture, education, Precarpathian region.

Карась Г.В. МУЗЫКАЛЬНОЕ КРАЕВЕДЕНИЕ ПРИКАРПАТЬЯ КАК

СПЕЦИАЛЬНЫЙ ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫЙ КУРС: К ПОСТАНОВКЕ ПРОБЛЕМЫ. *Статья посвящена новому специальному курсу «Музыкальное краеведение Прикарпатья». Обоснованы актуальность, целесообразность введения его в учебную программу высших учебных заведений, а также цель и основные задачи курса. Особое внимание уделено методическому аспекту программы: тематическим блокам и их смысловому наполнению.*

Ключевые слова: музыкальное краеведение, специальный курс, музыкальная культура, образование, Прикарпатье.